

ЗМІСТ

Справа балакучого братика	11
Таємниця ліквідації лосячих лисиць . .	22
Справа про окулярне обкращання	36
Пошуки приваленого пакунка	48
Таємниця пропажі Пана Чіпса	64
Справа крадія кісток	89
Таємниця туалетної турбулентності . .	109
Секрет суперпідозрілого сендвіча . . .	125
Справа про крихти з кренделів	145
Справа цьомиків від цуценяти	156
Джуді Муді і таємниця зниклого персня	182

Справа балакучого братика

Це сталося темної грозової ночі. Дощ хльоскав у вікно. Небо прорізали блискавки, гуркотів грім. Страшні тіні, схожі на гігантські зуби, танцювали на стінах.

Цок-цок, цок-цок — відбивав старовинний годинник, гупаючи, наче величезне серце. Тихо, як привид, вона піднімалася темними-претемними сходами. Боса, вона прокрадалася навшпиньки темним-претемним коридором до темних-претемних дверей. Вона постукала раз, двічі, тричі, використовуючи азбуку Морзе. І тоді двері розчахнулися.

Тук-тук.

— АААААААА! — закричала Джуді з-під ковдр на горішньому поверсі свого двоповерхового ліжка. Вона впустила збірник лякачок, де вписувала свої слова. Блокнот полетів кімнатою і вдарив Стінка по голові.

— Ой! — верескнув Стінк, чухаючи голову. — Мій мозок! Через тебе в мене буде ґуля на голові.

— У тебе й так ґуля замість голови, Стінку, — кепкувала Джуді.

— Усе одно не треба було кидатися в мене книжкою.

— Принаймні це не була енциклопедія. Це за те, що до смерті налякав мене, коли я писала лякачку.

— А чому ти посеред дня сидиш під ковдрами?

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

— Ненсі Дрю каже, що ніколи не варто боятися темряви. То я тренувалася.

— А навіщо тобі ліхтарик?

— У вправного детектива завжди під подушкою ліхтарик.

— І в Ненсі Дрю був?

— Аго-ов! Хіба ж ти не читав «Послання у дуплавному дубі»?

— Я не кукнутий на всю голову тією Ненсі Дрю, як дехто.

— Просто я намагаюся прочитати всі класичні п'ятдесят шість книжок про Ненсі Дрю*.

Стінк помахав у повітрі блокнотом із лякачками.

— Ненсі Дрю також кидалася речами у свого брата?

* Книжки про детектива Ненсі Дрю виходили у США від 1930 року. Під псевдонімом Керолін Кін над серією працювали різні автори. — Тут і далі прим. пер.

— У Ненсі Дрю немає брата. Та якби був, вона б точно кинула в нього чимось, якщо через нього у неї душа в п'ятках сховалася.

— Душа в п'ятках?

— Так казала Ненсі Дрю, Стінку. Вмикай мозок.

— А в детективах про Ненсі Дрю щось вибухає? У цікавих детективах завжди щось вибухає. Може, там загораються човни, торти чи мотоцикли?

— Ні, Стінку. У детективах про Ненсі Дрю є старовинні годинники, сховані щоденники, скрипучі сходи і всяке таке.

— А, — сказав Стінк. Його голос не звучав налякано. Він звучав знуджено.

— Але в детективах про Ненсі Дрю таки є апельсини, які вибухають, ракети, які

загораються, і старовинні страшні маєтки. Багато маєтків. І у всіх є привиди, а одного разу Ненсі Дрю ледь не загинула, коли на неї завалилася стіна. А іншого разу

за нею гнався привид коня. Її навіть душив величезний пітон. Без брехні.

— Пітони, які вибухають, це прикольно, — сказав Стінк, усе переплутавши. — Можна подивитися якусь книжку про Ненсі Дрю?

— Отам, — Джуді вказала на купу речей на її столі. — Під моєю шкарпетковою мавпою.

Стінк забрав мавпу.

— Під шкарпетковою мавпою — подушка.

— Під подушкою, — сказала Джуді.

Стінк забрав подушку.

— Під подушкою — великий товстий словник.

— Під словником.

Стінк забрав словник.

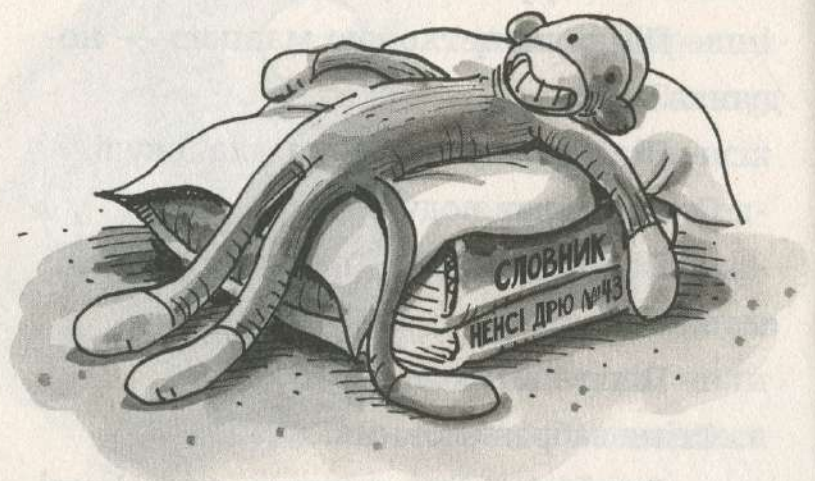
— Знайти твою книжку про Ненсі Дрю — це вже детектив.

Під словником була книжка про Ненсі Дрю №43 — «Таємниця дев'яноста дев'яти сходинок».

— А чому книжка лежала під усіма цими речами?

— Ну, гм... Тільки не смійся, але...

— Ха! Джу-ді переляку-ді! — проспівав Стінк. — Ти заховала її, бо налякалася.

Ти настрахалася через кошмар Ненсі Дрю!

— Що ж поробиш, коли маю дуже розвинену уяву? — запитала Джуді. — Кидаю тобі виклик: прочитати її у темряві! Стінк здрігнувся.

— Розумієш, подружці Ненсі Дрю наснився дивний сон про ці жахливі

дев'яносто дев'ять сходинок, тож Ненсі летить до Франції, щоб спробувати знайти їх і розгадати таємницю подружчиного сну. Від цього аж волосся дибки стає. Так написано на обкладинці. А книжки не брешуть, Стінку.

— Може, тобі насниться кошмар після прочитання цієї книжки. І тоді я зможу полетіти до Франції, щоб розгадати таємницю твого кошмару... і побачити Ейфелеву вежу.

— Стінку, Ейфелева вежа тут абсолютно ні до чого. Але щойно ти наштовхнув мене на геніальну ідею. Я розгадаю справжню таємницю. Справдешню, як у Ненсі Дрю, таємницю, від якої серце тікає в п'ятки. Стовідсотково й абсолютно точно.

— Яку таємницю?